

ת"ד 5789/11/14 - מדינת ישראל נגד אחמד מסארה

בית משפט השלום לתעבורה בירושלים

ת"ד 5789-11-14 מדינת ישראל נ' מסארה
בפני כבוד השופט נאיל מהנא

בעניין: מדינת ישראל

המאשימה

נגד

אחמד מסארה

הנאשם

הכרעת דין

האשמה ומהלך הדיון

1. נגד הנאשם הוגש כתב אישום המייחס לו את העבירות הבאות:

"נהיגה בקלות ראש", עבירה לפי סעיף 62(2) לפקודת התעבורה [נוסח חדש], התשכ"א - 1961 (להלן: "פקודת התעבורה");

"גרימת חבלה של ממש", עבירה לפי סעיף 38(3) לפקודת התעבורה;

"התנהגות הגורמת נזק", עבירה לפי תקנה 21(ב)(2) לתקנות התעבורה, תשכ"א - 1961 (להלן: "תקנות התעבורה");

"סטייה מנתיב נסיעה", עבירה לפי תקנה 40א לתקנות התעבורה;

"מהירות בלתי סבירה בתנאי הדרך", עבירה לפי תקנה 51 לתקנות התעבורה;

"נהיגה ברכב ללא ביטוח", עבירה לפי סעיף 2א לפקודת ביטוח רכב מנועי [נוסח חדש], תש"ל - 1970.

2. על פי המתואר בכתב האישום, בתאריך 23.06.14 בסמוך לשעה 17:00 נהג הנאשם באופנוע מכיוון בית צפפה לכיוון צומת פת בירושלים.

הכביש בו נהג הנאשם הינו כביש דו סטרי, נתיב אחד לכל כיוון. אותה עת ממול כיוון נסיעת הנאשם נסע רכב פרטי נהוג בידי עמר גהרן לוי (להלן: "הנהג המעורב").

נטען בכתב האישום כי הנאשם נהג ברשלנות בכך שנסע במהירות בלתי סבירה בתנאי הדרך באופן שמנע ממנו את השליטה ברכב וכתוצאה מכך סטה מנתיב נסיעתו שמאלה לנתיב הנגדי וגרם להתנגשות (להלן: "**התאונה**").

כתוצאה מהתאונה נחבל הנאשם חבלה של ממש (שבר פתוח ונזקק לניתוח לאיחוי השבר) וכלי הרכב המעורבים ניזוקו.

הנאשם נהג באופנוע בלא שהייתה על שימוש פוליסת ביטוח בת תוקף.

3. בתשובתו לאישום, הודה הנאשם כי נהג ללא פוליסת ביטוח בת תוקף אולם כפר באחריותו לתאונה. הנאשם טען כי אמנם מדובר בכביש דו סטרי אולם רוחב הכביש בחלקים נרחבים במסלול הנסיעה אינם מאפשרים נסיעת שני רכבים במקביל וכי סטייתו מנתיב הנסיעה הייתה בכדי למנוע את התאונה עם רכב המעורב שנסע בנתיב נסיעתו.

הנאשם הכחיש שנסע במהירות בלתי סבירה ולטענתו התאונה ארעה שלא באשמתו.

4. לאור התשובה האמורה, קבעתי את התיק לשמיעת הראיות בפניי. במועד ההוכחות העידו **מטעם המאשימה** העדים הבאים:

הנהג המעורב אשר העיד כי הוא מתגורר באילת ואינו מכיר את אזור ירושלים ומאחר וכוונתו הייתה להגיע לצור הדסה נסע אחר רכבה של חברתו, הגב' הדר אלקיים. בהתאם לעדותו, במהלך הנסיעה היה עיקול שנוטה ימינה ולאחר שהיא המשיכה בנסיעה ורכבה לא היה בטווח ראייתו בעיקול בשל בניינים גבוהים המצויים באזור הגיח ממולו האופנוע של הנאשם החליק ופגע ברכבו בצד הפגוש השמאלי.

רס"ר יוסף חלבי השוטר אשר הגיע למקום התאונה בעקבות דיווח שהתקבל במוקד המשטרה, וערך דו"ח פעולה (ת/3); בהתאם לעדותו, הוא הגיע למקום לאחר שהנאשם כבר פונה לבית החולים. השוטר העיד כפי שציין בדו"ח הפעולה כי הוא הבחין באופנוע שהיה בצד הכביש, בסימני דם על הכביש ליד דלת מברזל שחור ובסימני החלקה על הכביש (להלן: "**השוטר**").

רס"ר רביע שאהין חוקר תאונות דרכים אשר גבה הודעה מהנאשם (ת/4) וכן ערך סקיצה בהתאם להנחיית הנאשם (ת/5) (להלן: "**החוקר**").

5. מטעם ההגנה העידו העדים הבאים:

ע/ה 1 מוחמד עליאן, הולך רגל שהיה בסמוך למקום התאונה והיה עד להתרחשותה;

ע/ה 2 אברהים עליאן, מתגורר בסמוך למקום התאונה, לא ראה את התרחשות התאונה והגיע למקום מאוחר יותר.

ע/ה 3 יוסף סלמן, שכנו של הנאשם אשר הגיע למקום מספר דקות לאחר התרחשותה בעקבות הודעתו של הנאשם אשר צלצל אליו.

ע/ה 4 עבד רבדה מוחמד, בן דודו של הנאשם הגיע למקום התאונה לאחר התרחשותה.

גדר המחלוקת

6. המחלוקת בין הצדדים נעוצה בשאלה עובדתית אחת ויחידה איזה משני כלי הרכב סטה אל עבר האחר ופגע בו. **לטענת המאשימה**, התאונה ארעה כתוצאה מכך שהנאשם לא שמר על ימין הדרך ונסע בנתיב הנסיעה הנגדי לאמור, נתיב נסיעת הרכב המעורב ופגע בו. לעומת זאת, **לטענת ההגנה**, רכב המעורב סטה מנתיב נסיעתו וגרם להתנגשות עם האופנוע.

דיון והכרעה

7. אקדים ואומר כי החלטתי להרשיע את הנאשם במיוחס לו בכתב האישום וזאת לאחר ששמעתי את העדים, התרשמתי מהופעתם בפניי ולאחר שבחנתי את חומר הראיות שהוגש, לא נותר בליבי ספק שהתאונה ארעה כתוצאה מרשלנותו של הנאשם אשר החליק לכיוון רכב המעורב שנסע לפניו מהכיוון הנגדי כפי שיוסבר בהמשך להלן.

מחדלי חקירה - האומנם

8. ב"כ הנאשם העלה טענה היא כי לא הגיע בוחן תנועה לזירת התאונה, וכי קיימים מחדלי חקירה נוספים לגבי חקירת נסיבות התאונה והטיפול בתיק באופן שיש בו כדי לזכות את הנאשם.

9. אין מחלוקת כי בוחן תנועה לא הגיע לזירת התאונה ובהתבסס על ממצאי שוטר הסיור שהגיע לזירת התאונה וחקירת הנאשם והמעורב הוחלט על הגשת כתב האישום. אציין כי אמנם אם בוחן תנועה היה מגיע לזירה אזי היה יכול לבחון את סמני החריצה על הכביש ולשפוך אור על נסיבות התאונה אולם, ד"י בראיות שהובאו בפניי בכדי לקבוע היכן ארעה התאונה ואופן התרחשותה בדרך שאינה מותרת מקום לספק כי היא ארעה בשל רשלנותו של הנאשם שסטה עם האופנוע לעבר רכב הנאשם והתנגש בו כפי שיוסבר להלן.

10. השוטר ציין בדו"ח הפעולה "**הבחנתי במקום בסימנים של החלקה על הכביש**" (ת/3). מהתמונות מס' 5-1 שהוגשו על ידי המאשימה ניתן לראות בבירור את אותם סימני חריצה על הכביש (ת/1).

11. כאמור הנאשם מכחיש כי מדובר בסימנים הקשורים בתאונה מושא כתב האישום. אולם גם ללא ממצא זה ד"י ביתר הראיות כדי לקבוע שאותם סימני חריצה שייכים לאופנוע וכי הם נוטים לכיוון הרכב המעורב.

12. חברתו של המעורב לא הייתה כלל עדה להתרחשות התאונה שכן היא המשיכה בנסיעה ולא הבחינה בהתרחשותה שארעה מאחוריה. בנסיבות אלה, משלא הבחינה החברה בהתרחשות התאונה לא מצאתי באי זימונה לעדות כל פסול שכן לא היה בעדותה בכדי להוריד או לעלות לעניין נסיבות התאונה ובוודאי שאין לראות בכך מחדל חקירה שיש בו כדי לגרום לזיכויו הנאשם.

13. מכאן יש לקבוע כי לא נמצאו מחדלי חקירה כה מהותיים שיש בהם בכדי להביא לזיכויו של הנאשם.

מיקום התאונה ואופן התרחשותה

14. אין חולק כי מדובר בכביש צר בעל נתיב נסיעה אחד לכל כיוון. אין מחלוקת כי השוטר הגיע למקום התאונה לאחר שהנאשם פונה לבית החולים וערך דו"ח על פי הממצאים שהבחין במקום ועל פי עדותו של

המעורב וחברתו שהייתה במקום.

15. לטענת הנהג המעורב התאונה ארעה בסמוך למקום בו הכביש בכיוון נסיעתו מתעקל ימינה. אמנם הנאשם טען כי מדובר בעיקול שמאלה אולם, עדותו לא מהימנה עלי וכן בתמונות שהוגשו יש בכדי לתמוך בגרסתו של הנהג המעורב.
16. גם לגבי מיקום הרכבים בעת התרחשות התאונה מצאתי לקבל את גרסתו של הנהג המעורב כמהימנה בעיני לעומת גרסתו של הנאשם והעדים מטעמו שהייתה רצופה סתירות והתרשמתי כי הנאשם מנסה לעשות מאמצים בכדי להרחיק עצמו מהאחריות לתאונה.
17. הנהג המעורב טען כי הוא נסע בצמוד לימין הדרך וכי לאחר התרחשות התאונה הוא לא הזיז את רכבו לבקשת הנאשם וחבריו שהגיעו מקום. לעומת זאת האופנוע הוזז ממקומו כפי שיובא להלן. בעדותו בפניי טען המעורב כי "היו 2 גברים שהזיזו את הקטנוע" (עמ' 11, ש' 24) אותם אנשים גם ביקשו ממנו להזיז את רכבו (עמ' 11, ש' 24-25) אולם הוא לא הסכים עד להגעת המשטרה למקום (נ/6, ש' 41). תמיכה לכך ניתן למצוא בתמונה נ/8 שהוגשה על ידי הנאשם עצמו שם רואים בבירור כי האופנוע היה תחילה סמוך לרכב המעורב ואילו מאוחר יותר הוא הוזז ממקומו.
18. לא זו אף זו, כל עדי ההגנה העידו כי האופנוע הוזז ממקומו ותמונה מס' 6 ל-1/ משקפת את מצב הרכבים טרם הזזת האופנוע. עה/1, מר מוחמד עליאן, בתשובתו לשאלת בית המשפט העיד כי מצב הרכבים בתמונה מס' 6 ל-1/ משקף את מיקום הרכבים "לפני שהוזזו" (עמ' 23, ש' 6-7). כך גם העיד עה/2, מר אברהים עליאן אשר בהתאם לעדותו הוא הזיז את האופנוע ותמונה מס' 6 משקפת את מצב הרכבים לפני הזזתם (עמ' 24, ש' 1-3). עה/3, מר יוסף סלמן אישר כי הוא הזיז את האופנוע כעולה מתמונה נ/8 (עמ' 24, ש' 19-20). עה/4, מר עבד רבדה מוחמד העיד גם הוא כי תמונה מס' 6 משקפת מצב הרכבים לפני הזזתם (עמ' 27, ש' 3-4).
19. בנסיבות אלה יש לקבוע כי עדי ההגנה תמכו דווקא בגרסת המעורב לפיה האופנוע הוזז ממקומו ומקום הימצאו של הנאשם אינו מקום התרחשות התאונה.
20. כאן המקום לציין כי העובדה כי בסמוך למקום הימצאו של הנאשם לאחר התאונה, בסמוך לדלת ברזל שחורה, ישנם כתמי דם הקשורים בנאשם אין בה בכדי לעורר ספק שמא התאונה ארעה באותו המקום. ראשית, לא הובאה בפניי כל ראיה כי גם בסמוך למקום עצירת רכב המעורב לא נמצאו כתמי דם ויתכן שמא גם באותו מקום היו כתמי דם. יתרה מזאת, המדובר בפציעה ברגל ויתכן כי מאחר והנאשם קם מהמקום מיד לאחר פציעתו יש בה בכדי להסביר עובדה זו.
21. תימוכין לאופן התרחשות התאונה ניתן למצוא בעדותו של הנאשם במשטרה שם מסר כי לאחר שהאט הוא ברח שמאלה לכיוון הרכב המעורב (ת/4, ש' 34).
- מכאן יש לקבוע כי האחריות לתאונה רובצת לפתחו של הנאשם אשר סטה מנתיב נסיעתו ופגע ברכב המעורב.

לסיכום

22. המאשימה הוכיחה מעבר לכל ספק את העבירות המיוחסות לנאשם בכתב האישום ולפיכך אני מרשיע

אותו בכלל העבירות המיוחסות לו בכתב האישום.

ניתנה היום, ד' תמוז תשע"ו, 10 יולי 2016, במעמד הנוכחים.